

Death due to mosquito bite is accidental death

Ruling that death due to mosquito bite is an accidental death, the National Consumer Disputes Commission recently ordered a health insurance provider to compensate legal heirs of a person who died of malaria caused by mosquito bite.

The order of the Commission came on a claim made by certain, Mousami Bhattacharjee whose husband, Debasish Bhattacharjee, died in January 2012. He had taken a housing loan from the Bank of Baroda and availed an insurance policy from the National Insurance Company (NIC). The sum insured was payable in the event of his death.

After his death caused by malaria Mousami approached the insurer seeking compensation to enable her to liquidate the housing loan. Insurer repudiated the claim. Mousami then approached a District Consumer Forum in West Bengal in February 2014.

28th year of publication

Tariff determination- statutory function of SERCs

Determination of electricity tariff is a statutory function of State Electricity Regulatory Commissions under the Electricity Act, 2003 and the Electricity Regulatory Commissions Act, 1988, ruled the Supreme Court recently. The Court was examining the question, "Is the tariff fixed under a PPA (Power Purchase Agreement) sacrosanct and inviolable and beyond review and correction by the State Electricity Regulatory Commission....?"

The Gujarat State Electricity Commission did not consider it appropriate to confer on itself the said power upon a construction of the provisions of the Act and the terms of the PPAs in question in a particular case. The Appellate Commission disagreed and held that the power would be available to SERC notwithstanding the terms of the PPA. That was how the matter came up before the apex Court in an appeal.

Having examined the scheme of the Act, the Court ruled that apart from fixation of tariff in a "situation of open access" or in a situation of competitive bidding covered by Section 63 of the Act, determination and fixation of tariff is a statutory function to be performed by the State Regulatory Commissions constituted under the Electricity Regulatory Commissions Act, 1988 and exercising this power is in consonance with the principles enunciated by the Electricity Act, 2003. It further ruled, "The power of tariff determination/fixation undoubtedly is statutory".

It was contended before the State Commission that the tariff agreed upon between the power generating company and distribution licensee in the PPA is the result of an act of volition of the parties which can, in no case, be altered except by mutual consent. The State Commission agreed

News, articles and other writes up published in this News Magazine are the intellectual property of the News Magazine. Any form of reproduction thereof by any one without the written consent of the Editor would amount to violation of the provisions of the Copyright Act, 1957.

-Ed.

Auction sale: no appeal if not objected earlier

An appeal under Sec. 106 of the Karnataka Co Operative Societies Act, 1959 (the 'Societies Act' for short), challenging confirmation of auction sale is not maintainable if the aggrieved debtor had not filed application for setting aside the auction sale in terms of Rule 38 (4) of the Co Operative Societies Rules, 1960 (the 'Societies Rules' for short), ruled the Supreme Court recently.

The order of the Court came on a civil appeal filed by auction purchaser whose sale was set aside at the instance of the debtor whose property was auctioned for recovery of loan.

As the debtor, certain Kotian committed default in repayment of loan to Mahalakshmi Co operative Bank Ltd., recovery proceedings were initiated. This culminated in an award being passed in favour of the Bank by the Joint Registrar of Co Operative Societies, Mysuru. The debtor filed appeal to

Karnataka Appellate Tribunal (the 'KAT' for short) challenging the order and award against him. The KAT passed a conditional order of stay directing the debtor to deposit 40% of the amount awarded failing which the order of stay stands vacated. The debtor did not deposit the amount. The bank attached the property and proceeded to hold auction. At this stage the brother of the debtor raised objections claiming that the property belongs to joint family and not to the debtor alone. Ultimately, the objections were overruled. In the meantime the case was transferred from the Court of the Joint Registrar of Co Op Society to that of the Assistant Registrar (the 'ARCS' for short). Subsequently, the appeal filed by the debtor before the KAT was also dismissed. The bank published auction notice to conduct auction sale of the

'Order on admission is decree'

An order passed by a civil Court on the admission made by the defendant is an order leading to the decree of the Court hence it is appealable, pronounced the Karnataka High Court recently. The High Court in its writ jurisdiction was examining the correctness of an order passed by a civil Court on an application filed by the plaintiff under Order 12 Rule 6 of the Code of Civil Procedure.

Order 12 Rule 6 of the Code permits civil Court to pass judgment on admission of fact made by a party to the suit.

In the instant case, a plaintiff-landlord filed suit against defendant-tenant/occupant for recovery of possession of immovable property, arrears of rent, charges after issue of quit notice and for other reliefs.

The suit was contented by the defendant by filing written statement. At this stage the plaintiff filed an application under Or.12 Rule 6 to decree the suit based on certain admissions in the written statement. The application came to be allowed.

Being aggrieved by this, the defendant preferred writ petition wherein the order of the Court was challenged. The plaintiff in whose favour the order was made in the civil Court entered appearance before the High Court as respondent and opposed the very maintainability of the writ petition.

Hostile witnesses, it is time for legislatures to take call

In one of its recent hearings of a criminal appeal, the supreme Court yet again encountered an incident of a key witness turning hostile and deposing his presence elsewhere than what was mentioned in prosecution record. Balraj, brother of the deceased woman, Roshni deposed in a manner which lead the trial Court disbelieving the dying declaration only to acquit the accused husband of the deceased, Ramesh. Noticing his hostile attitude towards prosecution, the top Court observed, "We find it is becoming a common phenomenon, almost a regular feature, that in criminal cases witness turn hostile". Having made this observation the Court examined few of its previous judgments wherein the Court commented upon such peculiar behavior of witnesses turning hostile and recorded excerpts from the judgments in Krishna Mochi Vs State of Bihar, Zahira Habibullah Vs State of Gujarat, Sakshi Vs Union of India, Sate Vs Sanjeev Nanda, State of UP Vs Ramesh Mishra & Anr. K. Anbazhagan Vs Superintendent of Police and Manu Sharma Vs State (NCT of Delhi).

Having examined the problem of witnesses turning hostile, the Court discerned the following possible reasons for the witnesses retracting their statements before the Courts and turning hostile:

- ★ Threat/intimidation, ★ Inducements by various means, ★ Use of muscle and money power by the accused, ★ Use of stock witnesses, ★ Protracted trials, ★ Hassle faced by the witnesses during investigation and trial, ★ Non existence of any clear cut legislation to check hostility of witnesses.

This malady of witnesses turning against the prosecution afflicting the criminal justice system is deep-rooted. Cosmetic changes can not change the situation. It requires a strong legislation to check witnesses turning hostile which should make both investigator and the witness responsible. The V S Malimath committee on reforms of the criminal justice system has also suggested measures for a wide-ranging correction.

Governments spend huge sums of money on criminal investigations and trials which in majority cases goes waste as they end up in acquittal. Now it is for the Governments to take call on it.

Certificate under Sec. 65B (4) mandatory

Reiterating that a certificate as required in terms of Sec. 65B (4) of the Evidence Act is mandatory to prove a printed copy of the details of the telephone call, Supreme Court recently, declined to admit the document terming it as inadmissible secondary evidence.

In a criminal case, it was endeavored to prove on the basis of the printed copy of the computer generated call details kept in usual ordinary course of business and stored in a hard disc of the company server, to co relate the calls made from and to the cell phones involved including those amongst others recovered from the accused persons. But the prosecution failed to adduce a certificate relatable thereto as required under Sec. 65B(4) of the Act. Printed copy of the call details is an inadmissible piece of secondary evidence in the absence of a certificate, held the Court.

'Registration of FIR not condition precedent for investigation'

Relying upon a decision of the Privy Council in *K.E. Vs Khwaja* which was subsequently followed by the apex Court in *Apren Joseph*, recently, the Supreme Court, "The receipt and recording of First Information Report is not a condition precedent for setting in motion of a criminal investigation".

In the instant case, the relevant column in FIR showed the time of registration of FIR as 17.35 hours. But the other records showed that Sub Inspector of Police had received the message by 17.15 hours upon which he had commenced investigation relating to the gun shot death of Debol Kumar Ghosh. Based on this the very veracity of the FIR was challenged in the appeal filed against conviction for an offence under Sec. 302 of IPC.

The apex Court refused to entertain the plea and held that investigation rightly commenced on receipt of information of a cognizable offence and that registration of FIR is not a condition precedent for setting the criminal machinery in motion.

Order VII Rule 1, Code of Civil Procedure, 1908 – cause of action – when arises?

Answering the question as to when cause of action to file civil suit arises, the Supreme Court clarified that when the real dispute arises i.e., when one party asserts and the other party denies any right in favour of the other, the cause of action is said to have arisen.

This issue is sponsored by a well-wisher

● "Before advertng to the issue of repugnancy, we think we should deal with submission that pertains to the reference to Upanishads and international perception that is sought to be criticized. The Court in *A Nagaraja* in paragraph 22 has translated few lines from *Isha-Upanishad*, which read as follows:

"The universe along with its creatures belongs to the land. No creature is superior to any other. Human beings should not be above nature. Let no one species encroach over the right and privileges of other species."

● "We do not think allusion to *Isha Upanishad* in the context of animal welfare is alien to the context. The Court, we are inclined to think, while dealing with law and legal principles can refer to the cultural ethos and the ancient texts of this country as far as they do not run counter to the constitutional and statutory thought and principles."

● "...what constitutes an essential part of a religion or religious practice has to be decided by the Courts with reference to the doctrine of a particular religion and include practices which are regarded by the community as part of its region."

● "... we are unable to hold that there is any connection or association of Jallikattu with the right of freedom of religion in Article 25."

● "The plea that 'every festival has the root in the religion and when Jallikattu is an event that takes place after harvest, it has the religious flavor and such ethos cannot be disregarded' is an extremely stretched one and inevitable result in its repulsion."

SC dismissing the review petition declining to take a re look into the judgment prohibiting Jallikattu sports

HUMOUR

Judge : "why are you divorcing your wife?"
Husband : " We have major religious difference."
Judge : "What are those differences?"
Husband : "My wife thinks she is God and I don't agree".

Miscellany

Guru Vandana programme was held at Kannada Sahitya Parishat, Bengaluru, on 13-01-2017 to honour Mr.C.N.Kamath, Advocate, by his former colleagues.

ಲಹರಿ ಸಂವಾದ

ಸಂಪುಟ : ೧೩

ಸಂಚಿಕೆ : ೧೧

ಶಾಲಿವಾಹನ ಶಕ ೧೯೩೮, ಶ್ರೀ ದುರ್ಮುಖ ನಾಮ ಸಂವತ್ಸರ, ಮಾಘ-ಫಾಲ್ಗುಣ

ಪುಟ ೧: ತಿಂಗಳ ಸುದ್ದಿ

ಪುಟ ೩: ಚರ್ಚೆ

ಪುಟ ೨: ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಕಾನೂನು, ಪರಿಚಯ

ಪುಟ ೪: ಸುದ್ದಿ, ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಅಂಗಗಳಿಂದ

‘ಮನೋರೋಗವೊಂದೆ ವಿಚ್ಛೇದನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಲ್ಲ’

ಪತಿ ಅಥವಾ ಪತ್ನಿಯ ಮನೋರೋಗ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೆ ಹಿಂದೂ ವಿವಾಹ ವಿಚ್ಛೇದನಕ್ಕೊಂದು ಕಾರಣ ಅಲ್ಲ ಎಂದಿದೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಧಾರವಾಡದ ದ್ವಿ ಸದಸ್ಯ ಪೀಠವೊಂದು. ಮುಂದುವರಿದ ಪೀಠ ಒಬ್ಬ ಸಂಗಾತಿಯ ಮನೋರೋಗದಿಂದಾಗಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸಂಗಾತಿ ವೈವಾಹಿಕ ಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಲಿ ಎಂದು ಯುಕ್ತವಾಗಿ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಾಗ ಮಾತ್ರ ಮನೋರೋಗ ವಿಚ್ಛೇದನಕ್ಕೆ ಸಕಾರಣ ಎಂದಿದೆ.

ಈ ತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಪೀಠ ಹಿಂದೂ ವಿವಾಹ ಕಾಯ್ದೆಯ ಕಲಂ ೧೩ (೧) (ಎ)ಯನ್ನು ಮಿಮಾಂಸೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿತು. ಈ ಕಾನೂನು ಜೊತೆಗೆ ಬಾಳಲಾಗದಂತಹ ಸಂಗಾತಿಯ ಮನೋರೋಗ ವಿಚ್ಛೇದನಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಎನ್ನುತ್ತದೆ. ಅದರರ್ಥ ಇಷ್ಟೆ. ಸಂಗಾತಿಗೆ ಮನೋರೋಗ ಇದೆ ಎಂಬುದು ವಿಚ್ಛೇದನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಇರುವ ಮನೋರೋಗ ಅತಿ ಗಂಭೀರ ಸ್ವರೂಪದ್ದಾಗಿದ್ದು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸಂಗಾತಿಗೆ ಮನೋರೋಗದ ಸಂಗಾತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಹಬಾಳ್ವೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೆ ಇಲ್ಲದಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇದು ವಿಚ್ಛೇದನಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಆಗಬಲ್ಲದು.

ಹಾಲ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿ ಸಿರೋಪ್ರೆನಿಯಾದಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಆಪಾದಿಸಿ ಗಂಡ ವಿಚ್ಛೇದನ ಕೇಳಿದರು. ಅಂತಹ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೌಟುಂಬಿಕ ನ್ಯಾಯಾಲಯವೊಂದು ನೀಡಿಯೂ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಅಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲದೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಪತ್ನಿ ತನ್ನ ಮನೋರೋಗದಿಂದಾಗಿ ಮದುವೆಗೆ ಯೋಗ್ಯಳಾಗಿ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆರಲೂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿಲ್ಲದವಳು.

೧೬ನೇ ವರ್ಷದ ಪ್ರಕಟಣೆ

▶▶4

‘ಮೊದಲ ಅಪೀಲ್ ಹಕ್ಕಿನದು, ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ಹಂತದ ವಜಾ ಸಲ್ಲದು’

ದಿವಾಣಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆಯ ಕಲಂ ೬೭ರಂತೆ ಇರುವ ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ಪಕ್ಷಗಾರರ ಹಕ್ಕಾಗಿದ್ದು, ಅಪೀಲನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವ (admission) ಹಂತದಲ್ಲಿಯೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ವಜಾ (dismissal in limine) ಸಲ್ಲದು ಎಂದಿದೆ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ.

ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಈ ತೀರ್ಪು ಬರಲು ಕಾರಣವಾಗಿದ್ದು ಅಪೀಲು ಅಂಗೀಕರಿಸುವ ಹಂತದಲ್ಲಿಯೆ ಅದನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡಿದ ಕರ್ನಾಟಕ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಕ್ರಮ.

ಭಾರತೀಯ ರೇಲ್ವೆ ಸಿಟಿ ಸಿವಿಲ್ ನ್ಯಾಯಾಲಯವೊಂದರ ಮುಂದೆ ದಾವಾ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜಪುರ ರೇಲ್ವೆ ನಿಲ್ದಾಣದ ಬಳಿ ಇರುವ ನಿವೇಶನವೊಂದು ತನ್ನದೊಂದು, ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳಿಗೆ ಈ ಸ್ಥಳದ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಹಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕೆಲ ಪರಿಹಾರ ಕೇಳಿ ದಾವಾ ಹೂಡಿತು. ಈ ದಾವಾ ವಿಫಲವಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ಸಲ್ಲಿಕೆ ಆಗಿತ್ತು. ಈ ಅಪೀಲಿನಲ್ಲಿ ಅಪೀಲುದಾರ ಸಂಹಿತೆಯ ಆ. ೪೧ ನಿ. ೨೭ರಂತೆ ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಹೆಚ್ಚುವರಿಯಾಗಿ ಕೆಲ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳನ್ನು ದಾಖಲೆಯ ಮೇಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಕೋರಿತ್ತು. ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಐವತ್ತು ಪುಟಗಳ ತೀರ್ಪು ಬರೆದು ‘ಇದರಲ್ಲಿ ವಾದಿಸಬಹುದಾದ (arguable) ಅಂಶ ಏನೂ ಇಲ್ಲ’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಪೀಲು ಮತ್ತು ಅರ್ಜಿ ಎರಡನ್ನೂ ವಜಾ ಮಾಡಿತ್ತು.

ರೇಲ್ವೆ ಪರ ವಕೀಲರು ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಎರಡು ವಾದ ಮಂಡಿಸಿದರು. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಸಂಹಿತೆಯ ಕಲಂ ೬೭ರಂತಿರುವ ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ಹಕ್ಕಿನದಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದರ ಅಂಗೀಕಾರವೂ ಹಕ್ಕಿನ ವಿಷಯವೆ ಎಂದರು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಅದು ಹಕ್ಕಿನ ಅಪೀಲ್ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದರ ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ಹಂತದ ವಜಾ ತಪ್ಪು ಎಂದರು.

▶▶4

ಲಹರಿ ವಕೀಲರ ವೇದಿಕೆಯ ೨೦೧೭ರ ಪಿ.ಜಿ.ಸಿ.ಚಿಂಗಪ್ಪ ಸ್ಮಾರಕ ಉಪನ್ಯಾಸ ಫೆಬ್ರವರಿ ತಿಂಗಳ ೪ ರಂದು. ಆಹ್ವಾನ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ನೋಡಿ. Lahari Communique ಪುಟ ೪. - ಸಂ.

ಪ್ರತಿಕೂಲ ಸ್ವಾಧೀನಗಾರನಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ಸಮ್ಮತತೆ ಇಲ್ಲ

ಪ್ರತಿಕೂಲ ಸ್ವಾಧೀನದ ಸಿದ್ಧಾಂತದಂತೆ ಹಕ್ಕು ಚಲಾಯಿಸುವ ಅಥವಾ ಅದರಡಿ ಪ್ರತಿರಕ್ಷಣೆ ಪಡೆಯುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪರ ನ್ಯಾಯ ಸಮ್ಮತತೆ (equity) ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದಿದೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ. ಪ್ರತಿಕೂಲ ಸ್ವಾಧೀನದಾರ ಸ್ಥಿರಾಸ್ಥಿಯ ಮಾಲೀಕನ ಕಾನೂನು ಬದ್ಧ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕಸಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದರ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವನ ಪರ ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತತೆ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಈ ತೀರ್ಪು.

ಕಾಲಮಿತಿ ಕಾಯ್ದೆಯಂತೆ ಪರರ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಏನೂ ಹಕ್ಕು ಇರದೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮಾಲೀಕನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳಿಗೂ ಅಧಿಕ ಕಾಲ ಸತತವಾಗಿ ಮಾಲೀಕನ ತಕರಾರು ಮತ್ತು ಅನುಮತಿ ಎರಡೂ ಇಲ್ಲದೆ ಮಾಲೀಕನ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರೆ ಆಸ್ತಿ ಅವನದಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಲು ಕಾರಣ ಸತತ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ತನ್ನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿದ ಮಾಲೀಕನಿಗೆ ಅದರ ಮೇಲಿನ ಹಕ್ಕು ಚಲಾಯಿಸುವ ಅಧಿಕಾರ ಮೊಟಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಪ್ರತಿಕೂಲ ಸ್ವಾಧೀನದಾರನ ಅನುಕೂಲಕ್ಕೆ ಒದಗಿ ಬರುತ್ತದೆ.

ಹಾಲ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಕೂಲ ಸ್ವಾಧೀನವನ್ನು ತನ್ನ ಪ್ರತಿರಕ್ಷಣೆಯಾಗಿ ಬಳಸಿದ ಪ್ರತಿವಾದಿ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಕಾನೂನಿನಂತೆ ತನ್ನ ಸ್ವಾಧೀನವನ್ನು

▶▶4

‘ಅಭ್ಯರ್ಥಿಯ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಅರ್ಹತೆ ತಿಳಿಯುವುದು ಮತದಾರನ ಹಕ್ಕು’

ಚುನಾವಣೆಗೆ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿರುವ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಯ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಅರ್ಹತೆ ತಿಳಿಯುವುದು ಮತದಾರನ ಹಕ್ಕು ಎಂದಿರುವ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ, ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅಭ್ಯರ್ಥಿ ತಪ್ಪು ಮಾಹಿತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅದು ನಾಮಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಗುರುತರ ಲೋಪ ಇದ್ದಂತೆ ಎಂದಿದೆ. ಈ ಲೋಪ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಯ ನಾಮಪತ್ರವನ್ನೇ ತಿರಸ್ಕರಿಸುವಂತಹ ಗಂಭೀರ ಲೋಪ ಎಂದೂ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಹೇಳಿದೆ.

ಮಣಿಪುರದ ಕ್ಷೇತ್ರವೊಂದರಿಂದ ಚುನಾವಣೆಗೆ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿದ್ದ ಪೃಥ್ವಿರಾಜ್ ಸಿಂಘ್ ೨೦೧೨ರ ಶಾಸನ ಸಭೆಯ ಚುನಾವಣೆಗೆ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿ, ನಾಮಪತ್ರದಲ್ಲಿ ತಾವು ಮೈಸೂರು ವಿವಿಯಿಂದ ಎಂ.ಬಿ.ಎ. ಪದವಿ ಪಡೆದಿದ್ದಾಗಿ ಘೋಷಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಈ ಮಾಹಿತಿ ತಪ್ಪೆಂದು ದೂರಿದ್ದರು ಅವರ ವಿರೋಧಿ ಮತ್ತು ಎದುರಾಳಿ ಅಭ್ಯರ್ಥಿ, ಪುಖೇಮ್ ಶರತ್ ಚಂದ್ರ ಸಿಂಘ್. ರಿಟರ್ನಿಂಗ್ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಪೃಥ್ವಿರಾಜ್ ಸಿಂಘ್‌ಗೆ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಅರ್ಹತೆಯ ದಾಖಲೆ ಹಾಜರು ಮಾಡುವಂತೆ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದರೂ ಅವರು ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿದ್ದೂ ಅವರ ನಾಮಪತ್ರ ಅಂಗೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಅವರು ಆಯ್ಕೆಯೂ ಆಗಿದ್ದರು - ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ.

ಸೋತ ಹುರಿಯಾಳು ಗುವಹಾತಿ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣಾ ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಎರಡು ಲೋಪಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಿದರು. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ಸುಳ್ಳು ಮಾಹಿತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಭೃಷ್ಟ ಆಚಾರ, ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ನಾಮಪತ್ರದ ಅಂಗೀಕರಿಸುವಲ್ಲಿಯೆ ಗಂಭೀರ ಲೋಪ ಆಗಿದೆ, ಅದು ತಿರಸ್ಕೃತವಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂದರು. ಅರ್ಜಿ ಪುರಸ್ಕೃತವಾಗಿ ಪೃಥ್ವಿರಾಜ್‌ರ ಚುನಾವಣೆಯ ರದ್ದಾಗಿ ಸೋತ ಅಭ್ಯರ್ಥಿ ಶರತ್‌ಚಂದ್ರ ಸಿಂಘ್ ಆಯ್ಕೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ತೀರ್ಪಾಯಿತು.

ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಅಪೀಲು ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಪೃಥ್ವಿರಾಜ್ ನಾಮಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಎಂ.ಬಿ.ಎ ಎಂದು ನಮೂದಿಸಿದ್ದು ಕೈ ತಪ್ಪಿನಿಂದ, ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕ ಅಲ್ಲ ಎಂದರು. ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಪ್ರತಿರಕ್ಷಣೆ ಹೂಡಿದ ಅವರು ಈ ಲೋಪ ಗಂಭೀರ ಸ್ವರೂಪದ್ದಲ್ಲ, ಅದು ಕ್ಷಮಾರ್ಹವಾದದ್ದು ಎಂದರು.

ನ್ಯಾಯಪೀಠ ಈ ಮೊದಲನೆ ಸಮರ್ಥನೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ೨೦೧೨ರ

▶▶4

ಲಹರಿ ಕಮ್ಯುನಿಕ್ ಮತ್ತು ಲಹರಿ ಸಂವಾದದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುವ ಎಲ್ಲ ಲೇಖನ, ಬರಹಗಳು ಪತ್ರಿಕೆಯ ಬೌದ್ಧಿಕ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಸಂಪಾದಕರ ಲಿಖಿತ ಅನುಮತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಲೇಖನ, ಬರಹಗಳ ಪುನರ್‌ಮುದ್ರಣವು ಕೃತಿಸ್ವಾಮ್ಯ ಅಧಿನಿಯಮ, ೧೯೫೭ರ ಉಪಬಂಧಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಗಮನಿಸಿ. -ಸಂ.

ವಾದ ಪತ್ರ

ಪ್ರತಿವಾದಿಯಿಂದ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಿಸಲು ಕೇಳಿ ಮೊದಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಪ್ಲೇಂಟಿಫ್ ಅಥವಾ ಪೇಟಿಶನರ್. ಈ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಬೇಡಿಕೆ ಏನು, ಅದಕ್ಕೆ ಆಧಾರವೇನು, ತನಗೆ ಈ ಪರಿಹಾರ ಕೇಳಲು ವ್ಯಾಜ್ಯ ಕಾರಣ ಯಾವಾಗ ಉದಯಿಸಿತು, ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಪತ್ರವೇ ವಾದಪತ್ರ ಅಥವಾ ಪ್ಲೇಂಟ್ ಅಥವಾ ಪಿಟಿಶನ್. ಈ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಈ ಮಾಲೆಯ ಈ ಕಂತಿನಲ್ಲಿ ಲೇಖನ.

ನಿಮ್ಮ ವಾದ ಪತ್ರದಂತೆಯೇ ನಿಮ್ಮ ಇಡಿ ಪ್ರಕರಣ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇಡಿ ಪ್ರಕರಣವಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲ ನಂತರದ ಅಪೀಲು ಕೂಡ ನಡೆಯುವುದು ಈ ವಾದ ಪತ್ರದ ಆಧಾರದಂತೆ. ಅಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ಪರ ಡಿಕ್ರಿ ಬಂದರೆ ಅದಿರುವುದೂ ನಿಮ್ಮ ವಾದ ಪತ್ರದ ಆಧಾರದಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಈ ಡಿಕ್ರಿಯನ್ನು ನೀವು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲು ಹೊರಟಾಗಲೂ ವಾದ ಪತ್ರ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರವಹಿಸುತ್ತದೆ.

ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಪರಿಹಾರ ಕೋರಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಬರುವ ಪಕ್ಷಗಾರರಿಗೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡುವ ಲೇಖನ ಮಾಲೆ ಕೆಲ ತಿಂಗಳಿನಿಂದ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಐದನೆ ಕಂತಿದು, ಈ ವಾರ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲ ದಾವಾದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಪ್ರಾರಂಭದ ಹಂತದ ಬಗ್ಗೆ ಲೇಖನ - ಅದೆ ವಾದ ಪತ್ರ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ.

-ಸಂ

ವಾದ ಪತ್ರದ ಬಗೆಗಿನ ಕಾನೂನಿನ ನಿಯಮಗಳು ಅಡಕವಾಗಿರುವುದು ದಿವಾಣಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆಯ ಆಜ್ಞೆ ೩ ಮತ್ತು ೭ರ ನಿಯಮಗಳಲ್ಲಿ. ವಿವರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಜಿಡಿಜಿಯಾಗಿರುವ ಈ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಒಗ್ಗೂಡಿಸಿ, ಹೃಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ,

- ವಾದ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕರಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಂಗತಿ (material fact)ಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬೇಕು, ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನಲ್ಲ. ಸಾಕ್ಷ್ಯ ನಂತರದ ಹಂತದಲ್ಲ.
- ನಿಮಗಾಗಿರಬಹುದಾದ ಮೋಸ-ವಂಚನೆ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿ ನಂಬಿಸಿದ್ದರೆ ಅದು, ಎದುರಾಳಿಯಿಂದ ವಾಗ್ದಾನದ ಉಲ್ಲಂಘನೆ, ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕ ವೈಫಲ್ಯ

ಇಂತಹ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಅರಹುವಾಗಿ ಅವುಗಳ ವಿವರಗಳನ್ನೂ ನೀಡಬೇಕು. ನೀವು ಒಪ್ಪಂದವೊಂದರಂತೆ ನಡೆಯುವ ಬಾಧ್ಯತೆಗೆ ಉಂಟಾಗುವ ಮೊದಲು ನಿಮ್ಮ ಎದುರಾಳಿ ಅಂತೆಯೇ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಆ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.

- ಒಪ್ಪಂದವೊಂದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದ್ದರೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ನಿರಾಕರಿಸಬೇಕಲ್ಲದೆ ಅಡ್ಡಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ದೀಪ ಇಟ್ಟಂತೆ ಅಲ್ಲ.
- ಸಂಗತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರತಿವಾದಿ ಅರಿವಿದ್ದವರಾಗಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನೂ ವಾದಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟ ಪಡಿಸಬೇಕು.
- ದಾಖಲೆಗಳ ಅಡಕಗಳನ್ನು ವಾದ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಪುನರುಚ್ಚರಿಸುವ ಅಗತ್ಯ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ದಾಖಲೆಗಳ ಪರಿಣಾಮ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟ ಪಡಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯಕ.

- ಅವ್ಯಕ್ತ ಕರಾರೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ವಾದ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟ ಪಡಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯಕ.

ಎರಡು ಬಹುಮುಖ್ಯ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಡಿ, ದಾವಾ ಹೂಡಲು ಕಾರ್ಯಕಾರಣ (cause of action) ಉದ್ಭವಿಸಿದ ಸಂದರ್ಭ ಮತ್ತು ದಿನಾಂಕಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಮೂದಿಸುವುದು ಮತ್ತು ವಾದ ಪತ್ರದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅದರ ಅಡಕಗಳನ್ನು ಧೃಢೀಕರಿಸಿ ಸಹಿ ಮಾಡುವುದು ಬಹುಮುಖ್ಯ. ಹೀಗಿಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಇಡೀ ವಾದ ಪತ್ರವೇ ತಿರಸ್ಕೃತಗೊಳ್ಳುವ ಅಪಾಯವಿದೆ!

ಇದಲ್ಲದೆ ನೀವು ಇನ್ನೂ ಗಮನದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಸಂಗತಿಗಳು ಹಲವಿವೆ.

- ನಿಮ್ಮ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ವಿರುದ್ಧ ಕಕ್ಷಿಯ ಸರಿಯಾದ ಹೆಸರು ಮತ್ತು ವಿಳಾಸ ನಮೂದಿಸಬೇಕು.
- ಹದಿನೆಂಟು ತುಂಬಿದ (ಎಂದರೆ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ವಯಸ್ಸು ಪ್ರಾರಂಭ ಆಗಿರದೆ) ಅಪ್ರಾಪ್ತ ದಾವಾ ಹೂಡುವಂತಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಅಪ್ರಾಪ್ತನ ಮೇಲೆ ದಾವಾ ಹೂಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಅಪ್ರಾಪ್ತರನ್ನು ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಅಸ್ಥಿತ್ವದವರನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲು ಸಮರ್ಥರೊಬ್ಬರು ಇರಬೇಕು.

ಇದಿಷ್ಟು ನೀವು ವಾದ ಪತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ತಿಳಿದರೆ ಬೇಕಾದ ಮೂಲಭೂತ ಸಂಗತಿಗಳು. (ಲೇಖನಮಾಲೆ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ.)

ಸರ್ಫೆಸಿ ಕಾಯ್ದೆ - ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳು

ಪಕ್ಷಿನೋಟ

ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸರ್ಫೆಸಿ ಕಾಯ್ದೆಯ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾನೂನಿನ ಅನುಬಂಧಗಳನ್ನು ಬ್ಯಾಂಕು ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಪರ ಹೇಗೆ ಜರಿ ಪಡಿಸಲಾಗಿದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಇಡಿ ಕಾಯ್ದೆ ಉದ್ದೇಶ ಬದಲಾವಣೆಯಿಂದಾಗಿ ಹಿಂದೆ ಹೆಚ್ಚು ಜನ ಸ್ನೇಹಿ ಆಗಿದೆ. ಇದು ಬದಲಾವಣೆಯ ಮಹತ್ವ ಅರಿಯಲು ಇದರ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ಒಂದಿಷ್ಟು ತಿಳಿಯೋಣ.

ಹಿನ್ನೆಲೆ: ಈ ಮೊದಲು ಸಾಲಗಾರ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಅಡಮಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಸಾಲಗಾರ ಮತ್ತು ಬ್ಯಾಂಕನ್ನು ಜಿಟ್ಟು ಮತ್ತೆ ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಡಮಾನದಲ್ಲಿ ಹಲವು ವಿಧಗಳಿವೆ. ಕೆಲ ರೀತಿಯ ಅಡಮಾನಗಳಿಗೆ ನೊಂದಣಿ ಕಡ್ಡಾಯವಲ್ಲ. ಸಾಲದ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇಂತಹ ರೀತಿಯ ಅಡಮಾನವನ್ನು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ ನೊಂದಣಿ ಇಲ್ಲದ ಅಡಮಾನವಾದ್ದರಿಂದ ಈ ಪರಭಾರೆ ಎನ್‌ಕಂಬರೆನ್ಸ್ ಪ್ರಮಾಣ

ಪರಿಚಯ

ಕಾಯ್ದೆಯ ಉದ್ದೇಶವೇ ಬದಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಯಿತು. ಬದಲಾದ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶವೆಂದರೆ ಸಾಲ ವಸೂಲಾತಿಗೆ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ಅಡಮಾನಗಳ ಮತ್ತು ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿ ಇಂಟರೆಸ್ಟ್ ಹೊಂದಿರುವ ಸಾಲಗಾರ ಆಸ್ತಿಯ ವಿವರಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಒಂದು ಕೇಂದ್ರಿಯ ಮಾಹಿತಿ ಕೋಶ (central data base)ವನ್ನು ರಚಿಸಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಕಾಯ್ದೆಯ ಉದ್ದೇಶವೆ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಕಾಯ್ದೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ IV ಮತ್ತು IVಎ ಈ ಕೇಂದ್ರಿಯ ಮಾಹಿತಿ ಕೋಶಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಡುತ್ತದೆ.

ಕಲಂ ೨೦ ಇಂತಹ ಕೋಶದ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಅನುವು ಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಕಲಂ ೨೦ಎ ಈ ಕೋಶದ ಮಾಹಿತಿ ಮತ್ತು

ನೊಂದಣಾಧಿಕಾರಿಯ ಕಛೇರಿಯ ಮಾಹಿತಿ ಸಂಯೋಜಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರ ಅಧಿಸೂಚನೆಯೊಂದರಿಂದ ಈ ಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಚಾಲನೆ ನೀಡಬಹುದು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ಮಾಹಿತಿ ಕೋಶಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅನುಬಂಧಗಳು ೧೯೦೮ರ ನೊಂದಣಿ ಕಾಯ್ದೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವಂತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಂದರೆ ಈ ಎರಡೂ ಕಾಯ್ದೆಗಳು ಜೊತೆ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೂ ಸುಲಭ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈ ಕೋಶದಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾದ ಮಾಹಿತಿ ಸರ್ಬೋಪಸ್ಥಾಪ್ತ ಕಛೇರಿಯ ಮಾಹಿತಿ ಕೋಶದಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಕಲಂ ೨೨ರಂತೆ ಈ ಕೋಶದಲ್ಲಿ ಅಡಮಾನ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಿಗೆ ಇರುವ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿ ಇಂಟರೆಸ್ಟಿನ ನೊಂದಾವಣಿ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಆಸ್ತಿಯ ಮೇಲಿನ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿ ಇಂಟರೆಸ್ಟಿನ ಪುನರ್ನಿರ್ಮಾಣವೂ ನೊಂದಾವಣಿ ಆಗಲಿದೆ.

ಕಲಂ ೨೩ರಂತೆ ಇಂತಹ ಕೋಶಕ್ಕೆ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನೊಂದಾವಣಿ ಮಾಡಿಸುವುದು ಕಡ್ಡಾಯ.

ಕಲಂ ೨೩ರ ಕೋಶದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಪರರು ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಎಂದರೆ ನೀವೂ, ನಿಮ್ಮ ಪಕ್ಷಗಾರರೂ ಆಸ್ತಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಮೊದಲು ಈ ಕೋಶದಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಸಾಲ ಪಡೆಯಲಾಗಿದೆಯೆ ಎಂದು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ವ್ಯವಹರಿಸಬಹುದು.

ಕಲಂ ೨೩ಬಿ ಇಂತಹ ನೊಂದಾವಣಿಯಿಂದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಎಂದು ಪರಿಭಾವಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತದೆ. ಎಂದರೆ ಒಂದು ಬಾರಿ ನೊಂದಣಿಯಾದ ನಂತರ ಆಸ್ತಿ ಖರೀದಿಸಿದ ಖರೀದಿದಾರ 'ತಾನು ಹಿಂದಿನ ವ್ಯವಹಾರ ತಿಳಿಯದೆ ಖರೀದಿಸಿದ' ಎಂದು ವಾದ ಹೂಡುವಂತಿಲ್ಲ. (ಮುಂದುವರಿಯುವುದು)

ಕಳೆದ ತಿಂಗಳಿನಿಂದ ಆರಂಭವಾಗಿ ಹಲವು ಕಂತುಗಳಲ್ಲಿ ಬರಲಿರುವ ಲೇಖನ ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ Recovery of Debts Due to Banks and Financial Institutions Act ಮತ್ತು SAREAESI Act ಗಳಿಗೆ ೨೦೧೬ರ ಆಗಸ್ಟಿನಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಹಲವು ಮಹತ್ವದ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪಕ್ಷಿನೋಟ ಜೀರುವ ಪ್ರಯತ್ನವೊಂದನ್ನು ಪತ್ರಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

-ಸಂ.

ಪತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರದರ್ಶಿತವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಿಯತಿಸ್ಥಿತ ಸಾಲಗಾರರು ಸಾಲ ತೀರಿಸದೆ ಅಡಮಾನ ಮಾಡಿದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪರರಿಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿ ಕಣ್ಮರೆ ಆಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಘಟನೆಗಳೂ ಸಾಕಷ್ಟು. ಇಂಥ ಅಡಮಾನಿಗಿನಿಂದ ಆಸ್ತಿ ಕೊಂಡ ತರುವಾಯದ ಖರೀದಿದಾರ (subsequent purchaser) ಸಂಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಜೀರುತ್ತಿದ್ದ. ಆಸ್ತಿ ಬೆಲೆಗಿಂತ ಸಾಲದ ಮೊತ್ತ ದೊಡ್ಡದಿದ್ದರಂತೂ ಆಸ್ತಿ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ತಾವು ಸಮುದ್ದೇಶದಿಂದ ಖರೀದಿ ಮಾಡಿದವರು, ಹಿಂದಿನ ವ್ಯವಹಾರ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದವರು, ಎಂದೆಲ್ಲ ಹೇಳಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರಾದರೂ ಅದೆಲ್ಲ ಕಾನೂನಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ್ದರಿಂದ ವಿಫಲವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸಾಲ ವಸೂಲಾತಿ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕರಣ ಇಂತಹ ಖರೀದಿದಾರರ ಕ್ಲೇಮನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಮಯ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಬನ್ನಿ, ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಕ್ರಮದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸೋಣ.

ಎರಡು ತೀರ್ಮಾನಗಳು: ನಾಲ್ಕು ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳು

ನಿಮ್ಮ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಹಸಿರಾಗಿರಬಹುದಾದ ಇತ್ತೀಚಿನ ಎರಡು ತೀರ್ಮಾನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಪುಟದ ಚರ್ಚೆ ಇಲ್ಲಿದೆ. ಎರಡೂ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಮಾನಗಳು. ಎರಡರಲ್ಲಿಯೂ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ತಳೆದ ನಿಲುವು ಒಂದಾದರೆ ಬೇರೆ ಇನ್ನೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಯೂ ಸಾಧ್ಯವಿರುವುದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡಲು ಈ ಚರ್ಚೆ. ಎರಡನ್ನೂ 'ದೇಶದ ಹಿತ'ಕ್ಕಾಗಿ 'ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಒಳಿತಿಗೆ' ಒಂದು ವರ್ಣಿಸಬಹುದಾದರೂ ಎರಡೂ ತೀರ್ಮಾನಗಳ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ತನಗಿಲ್ಲದ ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸಿದ್ದು ಎದ್ದು ಕಾಣುವ ಸತ್ಯ. ಚರ್ಚೆಯ ಹೊರತಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಂದರೆ ಈ ಎರಡರ ದೂರಗಾಮಿ ಪರಿಣಾಮ ಏನಾಗಲಿ? ಉತ್ತರ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಾಯ್ದೆ ನೋಡಬೇಕಷ್ಟೆ. ಮೊದಲನೆಯದರಲ್ಲಿ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ದೇಶದ ಜನರಲ್ಲಿ ದೇಶಭಕ್ತಿ ಉಕ್ಕಿಸಲು ತೀವ್ರ ಕ್ರಮಕೈಗೊಂಡಿತು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಎರಡನೆಯ ತೀರ್ಮಾನದಲ್ಲಿ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಚುನಾವಣೆಯ ಶುದ್ಧೀಕರಣಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವದ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ. 'ತೀವ್ರ ಕ್ರಮ', 'ಮಹತ್ವದ ಹೆಜ್ಜೆ' ಇಂತಹ ವಿಶೇಷಣಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಚರ್ಚೆಯ ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ ನೋಡುವುದಾದರೆ ಈ ಎರಡು ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದವರೂ ವಿರೋಧಿಸಿದವರೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ಬದ್ಧರಾದ ಜನ. ಸ್ವಾಗತಿಸಿದವರು ತೆರೆದ ತೋಳಿನಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರೆ ವಿರೋಧಿಸುವವರು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಶಬ್ದದಿಂದ ಟೀಕಿಸಿದರು.

ಈ ತೀರ್ಮಾನ ಸದಾ ರಾಷ್ಟ್ರ ಭಕ್ತಿ ಉದ್ದಿಪಿಸಬಲ್ಲದೆ?

ಮೊದಲನೆಯದು, ಈಗಾಗಲೇ ರಾಷ್ಟ್ರಗೀತೆಯ ತೀರ್ಮಾನ ಎಂದು ಜನಮನದಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚೊತ್ತಿರುವ ತೀರ್ಮಾನ. ತೀರ್ಮಾನ ಎಂದರೂ ಇದೇನೂ ಅಂತಿಮ ತೀರ್ಮಾನ, ಮಧ್ಯಂತರ ಹಂತದಲ್ಲಿಯೇ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಆಜ್ಞೆಯೊಂದನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿ ರಾಷ್ಟ್ರದಾದ್ಯಂತದ ಎಲ್ಲ ಸಿನೆಮಾ ಬಾಕೀಸುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಸಿನೆಮಾ ಪ್ರದರ್ಶನದ ಮೊದಲು ರಾಷ್ಟ್ರಗೀತೆಯ ಗಾಯನದ ಪ್ರದರ್ಶನ ಕಡ್ಡಾಯ, ದೈಹಿಕ ವೈಕಲ್ಯದವರನ್ನು

ಈ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಟೀಕಿಸಿದ ಹಲವರಿಗೆ ಸಿನೆಮಾ ಬಾಕೀಸಿನಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರಗೀತೆಯ ಕಡ್ಡಾಯ ಗಾಯನದ ಪ್ರದರ್ಶನ ಬಿಜಿಪಿಯ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಮುಂದುವರಿದ ಭಾಗದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಅವರ ಪ್ರಕಾರ ಇದು ನ್ಯಾಯಾಲಯದಿಂದ ಬಿಜಿಪಿ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಅನುಮೋದನೆ!

ವಿನಾಯಿತಿ ಸುಳಿದವರೆಲ್ಲ ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲುವುದೂ ಕಡ್ಡಾಯ ಎಂದಿತ್ತು.

ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಇಂತಹ ಆಜ್ಞೆ ಹೊರಡಿಸಲು ಅಧಿಕಾರ ನೀಡುವ ಯಾವ ಕಾನೂನು

ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲಿನ ಚರ್ಚೆಯ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ಅದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರುವ ಸಂಗತಿಯೇ. ಈ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು 'ಉದಾರವಾದಿಗಳು' ಎಂದು ಕರೆದುಕೊಳ್ಳುವವರಿಂದ ಟೀಕೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಈ ತೀರ್ಮಾನ ಈ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಬಹುಮಟ್ಟಿನ ಟೀಕೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಯಿತು ಎಂಬುದು ಈ ಲೇಖಕನ ಅನಿಸಿಕೆ. ಈ 'ಕಾಲಘಟ್ಟ'ದಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಬಿಜಿಪಿಯ ಬಹುಮುಖ್ಯ ಪಕ್ಷವಾಗಿರುವ ಎನ್‌ಡಿಎ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ ಎಂದರ್ಥ.

ದೇಶದ ಪ್ರತಿ ಪ್ರಜೆಯಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವುದು ಉಳಿದವರ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಹೇರುವುದು ಬಿಜಿಪಿಯ ಒಪ್ಪಿತ ಸಿದ್ಧಾಂತ. ಇದರಲ್ಲೇನೂ ಮುಚ್ಚು ಮರೆ ಇಲ್ಲ, ಅಲ್ಲವೇ?

ಈ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಟೀಕಿಸಿದ ಹಲವರಿಗೆ ಸಿನೆಮಾ ಬಾಕೀಸಿನಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರಗೀತೆಯ ಕಡ್ಡಾಯ ಗಾಯನದ ಪ್ರದರ್ಶನ ಬಿಜಿಪಿಯ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಮುಂದುವರಿದ ಭಾಗದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಅವರ ಪ್ರಕಾರ ಇದು ನ್ಯಾಯಾಲಯದಿಂದ ಬಿಜಿಪಿ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಅನುಮೋದನೆ! ಇದನ್ನು ಅವರು ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು ಹೇಳಲಾರರು.

ನ್ಯಾಯಾಂಗ ನಿಂದನೆಯ ಭಯ! ರಾಷ್ಟ್ರದ್ರೋಹ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹೆದರಿಕೆ!! ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವರು ಟೀಕೆಗೆ ಬೇರೆ ದಾರಿ ಹಿಡಿದರು, ನಾಜೂಕಾದ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹೊರಹಾಕಿದ್ದನ್ನು ಹೀಗೆ ಒಗ್ಗೂಡಿಸಬಹುದು.

- ನ್ಯಾಯಾಂಗದ ಕಾರ್ಯತೀಲತೆ (judicial activism) ದಾರಿತಪ್ಪಿದೆ
- ರಜೇಂದ್ರನಾಥ್ ಬಾಗೋರ್ ಬದುಕಿದ್ದರೆ ಈ ತೀರ್ಮಾನ ಬಗ್ಗೆ ಏನನ್ನುತ್ತಿದ್ದರೋ?!
- ತೀರ್ಮಾನ ಒಳ್ಳೆಯದು.... ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ನಿಜವಾದ ದೇಶಭಕ್ತಿ ಬೆಳೆಯುವುದೇ?
- ಇದು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ (ಎಂದರೆ ಮುಸಲ್ಮಾನರ) ಮತೀಯ ಭಾವನೆ (religious sentiment)ಗೆ ಘಾಸಿಯಾಗುವಂತಿದೆ.
- ಬಾಕೀಸಿನಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲುವುದು ಸಾಂಕೇತಿಕ ದೇಶಭಕ್ತಿ (symbolic patriotism) ಅಷ್ಟೆ.
- ಇದು ಜಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗಮನಿಸುವವರು ಯಾರು?

ಈ ತೀರ್ಮಾನ ದೂರಗಾಮಿ ಪರಿಣಾಮ ಏನಾಗಲಿ? ಅದು ಸದಾ ಕಾಲ ಜನಮನದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಉದ್ದಿಪಿಸಲು ಶಕ್ಯವಿದೆಯೇ? ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಾಲವೇ ಉತ್ತರ ಹೇಳಬೇಕು. ಆದರೆ ತೀರ್ಮಾನವೇ ಆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದೆ.

ಮಾತಿನ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಮಾತೆ ನಿಂತರೆ?

ಎರಡನೆಯದು, ಚುನಾವಣಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸ ಬಲ್ಲದು ಎಂದು

ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿರುವ ತೀರ್ಮಾನ. ಏಳು ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ಸಂವಿಧಾನಿಕ ಪೀಠವೊಂದಕ್ಕೆ ಜನತಾ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಕಾಯ್ದೆಯ ಕಲಂ ೧೨೩(b)ಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಶಬ್ದ 'ಅವನ' ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಿಮಾಂಸಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಲು ಒಪ್ಪಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ಏಳು ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ಪೈಕಿ ನಾಲ್ವರು ಚುನಾವಣೆಯ ಅಭ್ಯರ್ಥಿ, ಅಥವಾ ಅವನ (ಅವಳ) ಏಜೆಂಟ್ ಅಥವಾ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಯ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿಂದ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯು (i) ಯಾವುದೇ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗೆ ಮತ ಚಲಾಯಿಸುವಂತೆ ಅಥವಾ ಚಲಾಯಿಸದಿರುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಮನವಿಯು (ii) ಯಾವುದೇ ಧರ್ಮ, ಜನಾಂಗ, ಜಾತಿ, ಪಂಗಡ ಮತ್ತು ಭಾಷೆಯ ಆಧಾರದಲ್ಲಿದ್ದು ಅಂತಹ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಯ ಜಯಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ವಿರೋಧಿಯ ಅಪಜಯಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತಿದ್ದರೆ ಅದು ಭೃಷ್ಟ ಆಚಾರ (corrupt practice) ಎಂದಿದೆ.

ನೀವು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಸಂಗತಿ ಎಂದರೆ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ಅಭ್ಯರ್ಥಿ 'ತನ್ನ' ಮತ, ಜನಾಂಗ, ಜಾತಿ, ಪಂಗಡ ಅಥವಾ ಭಾಷೆಯ ಆಧಾರದಿಂದ ತನಗೆ ಮತ ಚಲಾಯಿಸುವಂತೆ ಅಥವಾ ತನ್ನ ವಿರೋಧಿಗೆ ಮತ ಚಲಾಯಿಸದಂತೆ ಕೋರಿದರೆ ಅದು ಭೃಷ್ಟ ಆಚಾರ. ಈ ಪದ ಪುನಃ ಬರುವ 'ತನ್ನ' ಶಬ್ದದ ಅರ್ಥವೇನು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಈ ಪೀಠ ತೀರ್ಮಾನಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ - ಸರಳ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ - ಈ ಪೀಠದ ಬಹುಪಾಲು ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಈ ಕಲಂನಿಂದ 'ತನ್ನ' ಶಬ್ದವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕೈ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರು! ಅಭ್ಯರ್ಥಿಯೊಬ್ಬ ಅಥವಾ ಅವನ /ಅವಳ ಚುನಾವಣಾ ಏಜೆಂಟ್ ಯಾವುದೇ ಮತ, ಜನಾಂಗ ಜಾತಿ, ಪಂಗಡ ಅಥವಾ ಭಾಷೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮತ ಕೇಳದರೂ ಅದು ಭೃಷ್ಟ ಆಚಾರ ಎಂದರು!

ಕಾಯ್ದೆಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ನಿರ್ಮಾಪಕರು ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಬಳಸಿದ ಶಬ್ದವೊಂದನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಡೆಗಣಿಸಿರುವ ಕ್ರಮದ ಔಚಿತ್ಯ ಬೇರೆಯದೆ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಅದು ಈ ಲೇಖನದ ವಸ್ತು ವಿಷಯವಲ್ಲ. ಈ ಲೇಖನದ ಉದ್ದೇಶ ಬೇರೆಯದೆ ಆಗಿದೆ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಜಾತಿಯೊಂದು ವಾಸ್ತವ (caste is a fact) ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ವಾಸ್ತವ ಅಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲ ಅದೊಂದು ಕಟು ವಾಸ್ತವ, ಕಠೋರ ವಾಸ್ತವ. ಅದರಂತೆಯೇ ಧರ್ಮ ಕೂಡ. ಜಾತಿ-ಜಾತಿ ಜನಗಳ ನಡುವಿನ ಅಸಮಾನತೆ, ಹಿಂದೆಂದೂ ಯಾವುದೂ ಜನರಿಗೆ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಅಸಮಾನ ಹಂಚಿಕೆಯಿಂದ ಆಗಿರಬಹುದಾದ ಅನ್ಯಾಯ, ಅಥವಾ ಅನ್ಯಾಯ ಆಗಿದೆ ಎಂಬ ಕೇವಲ ಗ್ರಹಿಕೆ, ಅಂತೆಯೇ ವಿವಿಧ ಮತಗಳ ಜನರಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದಾದ ಅಸಮಾನತೆ (ವಿದ್ಯೆ, ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶ ಇತ್ಯಾದಿ) ಕೂಡ ಕಟು ವಾಸ್ತವವೇ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆ/ವಿವಾದಾಂಶಗಳೆಲ್ಲ ಮಾತಾಡಿ ಆಡಿ ತಾನೆ ಬಗೆ ಹರಿಸಬೇಕು? ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಸಾಮಾಜಿಕ-ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಚಾರ್ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿ ಹೊರಬಂದಿದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವತಂತ್ರ ಬಂದಾಗಿನಿಂದ ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಯಾರು ಏನು ಮಾಡಿದರು ಮತ್ತು/ಅಥವಾ ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಮುಖ್ಯ ವಾಹಿನಿಯಲ್ಲಿ ಬೆರೆಯದೆ ಕಟು ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥರಾಗಿ ಉಳಿದು ತಮಗೆ ತಾವೆ ವಿದ್ಯೆ-ಉದ್ಯೋಗದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಂಚಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಎಂಬುದು ಚರ್ಚೆಯಾಗಬೇಕು. ಆದರೆ ಈ ತೀರ್ಮಾನ ಅದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ!

ವಿವಾದಾಂಶಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡಲು ಚುನಾವಣೆ ಅಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭ ಇನ್ನು ಯಾವುದಿದೆ?

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಸರು 'ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಹಬ್ಬ'. ಇದು ಆಯ್ಕೆಯ ಹಬ್ಬ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಮಾತಿನ ಹಬ್ಬವೂ ಹೌದು. ಈ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡಿ, ಅದರಂತೆ

ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ವಾಗ್ದಾನ ನೀಡಿ ಗೆದ್ದು ಬರುವ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮುಂದಿನ ಐದು ವರ್ಷ ಅವಕಾಶ ಸಿಗುತ್ತದೆ - ಆ ವಾಗ್ದಾನ ಈಡೇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ. ಇದೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ತಿರುಳು. ವಿವಾದಾಂಶಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು, ಅವುಗಳನ್ನು ಮುನ್ನೆತ್ತಿ ತರುವುದು, ಆ ಬಗ್ಗೆ ವಿವಿಧ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳು, ಅವರ ನೇತಾರರು, ವಕ್ತಾರರು, ಬೆಂಬಲಿಗರು, ಅಭಿಮಾನಿಗಳು ಚರ್ಚಿಸಲು ಆಹ್ವಾನಿಸುವುದು, ಈ ಚರ್ಚೆಯಿಂದಲೇ ವಿವಿಧ ವಿವಾದಾಂಶಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳ ನಿಲುವನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದು, ಅವರು ತಳೆದ ನಿಲುವಿನಿಂದಾಗಿಯೇ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮತ ನೀಡಿ ಆರಿಸುವುದು, ಹಾಗೆ ಆರಿಸಿ ತಂದ ಪಕ್ಷ ಮುಂದಿನ ಐದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಚುನಾವಣಾ ಪೂರ್ವದ ನಿಲುವಿನಂತೆ ನಡೆಯಲು ಒತ್ತಾಯಿಸುವುದು, ಇದೆ ತಾನೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಕ್ರಮ? ಹೀಗೆ ತಾನೆ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿರುವುದು? ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಚುನಾವಣೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತೆ ಆಡಬೇಡವೆಂದರೆ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ತಿರುಳು ಒಣಗಿ ಕೇವಲ 'ನಾಮ್ನಾವಾಸ್ತೆ' ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಉಳಿಯದೆ? ಶುದ್ಧೀಕರಣದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಶುಷ್ಕ 'ಮತದಾನ ಮಾತ್ರ' ಎಂಬ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನಾಗಿಸುತ್ತಿದೆಯೇ? ಮಾತಿನ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಮಾತೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರೆ ಎಳ್ಳು ಬೆಲ್ಲವಿಲ್ಲದ ಸಂಕ್ರಾಂತಿಯಂತೆ, ಬೇವು-ಬೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲದ ಯುಗಾದಿಯಂತೆ ಆಗದೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಈ ಹಬ್ಬ? ಉತ್ತರ: ಯಾರು ಬಲ್ಲರು? ಕಾಯ್ದೆ ನೋಡಬೇಕು.

ಚರ್ಚೆ

(ಎರಡನೇ ತೀರ್ಮಾನ ಬಗೆಗಿನ ಲೇಖನದ ಪೂರ್ಣಪಾಠ ಲೇಖಕನ ಬ್ಲಾಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯ. ಬ್ಲಾಗ್ ವಿಳಾಸ aravindneglur.blogspot.in)

‘ಮನೋರೋಗವೊಂದೆ ವಿಜ್ಞೇದನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಲ್ಲ’

ಹಾಗಾಗಿ ವಿಜ್ಞೇದನ ಅವಶ್ಯ. ಎಂದೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿತು. ಅಪೀಲು ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ಬಂದಾಗ ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಗಮನಿಸಿ “ನಮಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಾಘಾತವಾಗಿದೆ.....” ಎಂದಿತು ನ್ಯಾಯಪೀಠ. ಕಾರಣವೆ ಇಲ್ಲದೆ ಗಂಡನಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ನೀಡುವ ಉತ್ಸಾಹದಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅನಾವಶ್ಯಕ, ನಿರಾಧಾರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ನಡವಳಿಕೆಯನ್ನು ಕಠಿಣ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಟೀಕಿಸಿತು ಪೀಠ.

ಕಾಲ ಪ್ರಕರಣದ ಹೆಂಡತಿ ಎಂ.ಸಿ.ಎ ಪದವೀಧರೆ. ಮದುವೆಗೂ ಮೊದಲು ಆರು ವರ್ಷ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ ನಿಲಯದಲ್ಲಿದ್ದು ಅತ್ಯುನ್ನತ ಶ್ರೇಣಿಯೊಂದಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮುಗಿಸಿದ್ದರು. ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಬಂದು ದೂರವಾಗುವವರೆಗೆ ಅವರು ಜೊತೆಗಿದ್ದಿದ್ದು ಮೂರೆ ತಿಂಗಳು. ಪತ್ನಿ ಮನೋರೋಗಕ್ಕೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಗಮನಿಸಿದಂತೆ ಪತ್ನಿಯ ಸಿರೋಪ್ರೇನಿಯಾ ಗಂಭೀರ ಸ್ವರೂಪದ್ದಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರ ಶಿಕ್ಷಣ ಅಷ್ಟೆಲ್ಲ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಪತ್ನಿ ಪತಿಯೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದಿದ್ದೂ ಮೂರೆ ತಿಂಗಳು. ಹೀಗಿದ್ದಾಗ ಮನೋರೋಗ ಗಂಭೀರ ಸ್ವರೂಪದ್ದು ಆಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವೆ ಮತ್ತು ಇಷ್ಟೆ ಕಡಿಮೆ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ಪತಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಿಂಸೆ ತರುವಂತಹ ಸ್ವರೂಪದ್ದೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಉದ್ಭವಿಸಿತು. ಈ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲದೆ ಪ್ರಕರಣದ ಕಡತದಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿದ್ದವರು. ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಂತೆ ರೋಗಿ ಇಳಿಮುಖವಾಗುತ್ತಿದ್ದು, ಸರಿಯಾದ ಔಷಧೋಪಚಾರ ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬದ ಸಹಕಾರದಿಂದ ರೋಗವನ್ನು ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಇಡಬಹುದು, ತನ್ಮೂಲಕ ರೋಗಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜೀವನ ನಡೆಸಬಹುದು. ಈ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿ ಮತ್ತು ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಪತ್ನಿಗೆ ಮನೋರೋಗ ಇದ್ದರೂ ಅದು ಪತಿ-ಪತ್ನಿಯರು ದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನ ಸುಗಮವಾಗಿ ನಡೆಸಲು ಅಡ್ಡಿ ಬರುವಷ್ಟು ಮಟ್ಟದ್ದು ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಪೀಲು ಪುರಸ್ಕರಿಸಿ ಗಂಡನ ಪರ ಇದ್ದ ಕೆಳ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸಿತು.

ಪ್ರತಿಕೂಲ ಸ್ವಾಧೀನಗಾರನಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ಸಮ್ಮತತೆ ಇಲ್ಲ

ಸಾಜೀತು ಪಡಿಸಲು ವಿಫಲನಾಗಿದ್ದ. ಹಾಗಾಗಿ ತಾನು ಬಹುಕಾಲ ಅಸ್ತಿಯ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿದ್ದರಿಂದ ತನ್ನ ಪರ ನ್ಯಾಯ ಸಮ್ಮತತೆಯಂತೆ ತೀರ್ಮಾನ ಬರಬೇಕು ಎಂದು ಕೋರಿದ್ದ.

ಈ ವಾದವನ್ನು ಒಪ್ಪದ ನ್ಯಾಯಪೀಠ ಪ್ರತಿಕೂಲ ಸ್ವಾಧೀನದಾರನ ಪರ ನ್ಯಾಯ ಸಮ್ಮತತೆ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದಿದೆ. ಈ ಬಗೆಗಿನ ಕಾನೂನು ಸ್ಪಷ್ಟವಿದ್ದಾಗ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕಾನೂನಿನಂತೆಯೇ ತೀರ್ಮಾನ ಆಗಬೇಕು, ನ್ಯಾಯ ಸಮ್ಮತತೆಯ ಸಿದ್ಧಾಂತದಂತೆ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಈ ತೀರ್ಮಾನ ಅವ್ಯಕ್ತವಾಗಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸೂಚಿಸಿದೆ.

ವ್ಯಕ್ತ ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತತೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ. ಸ್ಪಷ್ಟ ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯ ಸಮ್ಮತತೆ ಮುಖಾಮುಖಿಯಾದರೆ ಕಾನೂನಿನದೆ ಮೇಲುಗೈ. ಈ ಬಗೆಗೆ ಏನೂ ಸಂಶಯಕ್ಕೆ ಆಸ್ತದಿಲ್ಲ. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿಯೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಈ ಪ್ರತಿವಾದಿಯ ಪ್ರತಿರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಮನ್ನಿಸದೆ ಇರುವ ತೀರ್ಮಾನ ಕೈಗೊಂಡಿತು.

ಕಾಲ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಕೆಳ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ವಾದಿಯ ಅಸ್ತಿ ಹಕ್ಕಿನ ಘೋಷಣಾ ದಾವಾವನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಪರ ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ದಾಖಲೆ ಇದೆ, ತಾವು ಮುಪ್ಪತ್ತ ಐದು ವರ್ಷದಿಂದ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇವೆ, ಹಾಗಾಗಿ ವಾದಿಯ ದಾವಾ ವಜಾ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಕೋರಿದರು. ಇವರ ಪ್ರತಿರಕ್ಷಣೆಗೆ ಮನ್ನಣೆ ದೊರೆಯದೆ ಇದ್ದಿದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟಿದ್ದರು.

ಈ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ಪ್ರತಿರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿರುವ ಎರಡು ನ್ಯೂನತೆಯನ್ನು ನ್ಯಾಯಪೀಠ ಗುರುತಿಸಿತು. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಅವರು ಹಕ್ಕು ಇರದಿರುವವರಲ್ಲ. ಅವರು ಕೆಲ ದಾಖಲೆಗಳಂತೆ ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕು ಸಾಧಿಸಲು ವಿಫಲ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸಿದ್ದರು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಅವರ ಸ್ವಾಧೀನ ಮುಪ್ಪತ್ತ ಐದು ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ದೀರ್ಘಾವಧಿಯದೆ ಆಗಿದ್ದರೂ ಅವರು ನಿಜವಾದ ಮಾಲೀಕನ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಮಾಲೀಕನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಸ್ವಾಧೀನ ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಗಮನಿಸಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ದಾಖಲೆಯಂತೆ ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕು ಪ್ರತಿವಾದಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಬಳಿ ಇರುವ ದಾಖಲೆಗಳು ವಾದಿಯ ದಾಖಲೆಗಳಿಗಿಂತ ಉಚ್ಚ ಮಟ್ಟದ್ದು ಎಂದು ಸಾಜೀತು ಪಡಿಸಲು ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದರು.

ಹೀಗಾಗಿ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ಪ್ರತಿರಕ್ಷಣೆ ಸೋತು ವಾದಿಯ ಹಕ್ಕಿಗೆ ವಿಜಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಆಯಿತು.

ಕಾರ್ತಿಕ ಕಾನೂನು-ದಿನಗೂಲ ನೌಕರಳು - ೨೪೦ ದಿನಗಳ ಸತತ ಸೇವೆ.

ದಿನಗೂಲ ನೌಕರ ಸತತವಾಗಿ ೨೪೦ ದಿನ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾಗಿ ಮುಕ್ತ ಸಂಶಯಕ್ಕೆ ಎಡೆ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಸಾಜೀತು ಪಡಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ನೌಕರಿಯ ಕಾಯಮಾತಿ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದಿದೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ.

ಉದ್ಯೋಗದಾತನೌಕರರಿಗೆ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಲು ದಿನಗೂಲ ನೌಕರರನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪರಿಪಾಠಕ್ಕೆ ಕಡಿವಾಣ ಹಾಕಲು ಇರುವ ಕಾನೂನಿನ ನಿಯಮವೆ ‘೨೪೦ ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಸತತ ಕೂಲಿ ಮಾಡುವ ನೌಕರನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಖಾಯಂಗೊಳಿಸಬೇಕು’.

ಈ ಕಾನೂನಿನಂತೆ ಪರಿಹಾರ ಕೋರಿದ ಮಹಿಳೆಯೊಬ್ಬರು ತಾನು ಬೆಳಗಾವಿಯ ಹಿಡಕಲ್ ಡ್ಯಾಂನಲ್ಲಿ ೨೪೦ ದಿನಗಳ ಕಾಲ ನೌಕರಿ ಮಾಡಿದ್ದಾಗಿ, ನಂತರ ತನ್ನನ್ನು ಕಾನೂನು ಬಾಹಿರವಾಗಿ ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆಯಲಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಆಪಾದಿಸಿ, ಸೂಕ್ತ ಪರಿಹಾರ ಕೋರಿ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯ ಕಾರ್ತಿಕ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮೊರೆ ಹೋಗಿ ಆಂಶಿಕವಾಗಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದರು.

ಡ್ಯಾಂ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಅಪೀಲನಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಗಮನಿಸಿದಂತೆ ಈ ಮಹಿಳೆ ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆದರು ಎಂದು ಹೇಳಲಾದ ಹದಿನೇಳು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಪರಿಹಾರ ಕೋರಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಅವರು ‘ಸತತ ೨೪೦ ದಿನಗಳ ಕಾಲ’ ನೌಕರಿ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ದಾಖಲಾತಿ ಅಥವಾ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ನೀಡಲು ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದರು. ಹೀಗಾಗಿ ಅವರ ಬೇಡಿಕೆ ವಿಫಲಗೊಂಡಿತು.

ಮೊದಲ ಅಪೀಲ್ ಹಕ್ಕಿನದು...

ಈ ಬಗೆಗಿನ ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ಪೂರ್ವ ನಿದರ್ಶನ (precedent) ಗಮನಿಸಿತು ನ್ಯಾಯಾಲಯ. ನ್ಯಾಯಪೀಠ ಮೊದಲು ನಿದರ್ಶನಿಸಿದ್ದು ಕೇರಳ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಾಗಿದ್ದಾಗ ನ್ಯಾ. ಕೃಷ್ಣ ಅಯ್ಯರ್ ೧೯೭೯ರಲ್ಲಿ ಕುರಿಯನ್ ಜಾಕೊ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ನೀಡಿದ್ದ ತೀರ್ಮಾನ. ಈ ತೀರ್ಮಾನಂತೆ

“ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಸಂಗತಿಗಳ ಬಗೆಗೆ ಅಂತಿಮ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಪಕ್ಷಗಾರನಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮತ್ತು ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತ (fair) ಸುನಾವಣೆ ಸಿಗಬೇಕು. ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ತೂಗಿ ನೋಡಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ವ್ಯತ್ಯಯವಾದರೆ ಅದು ಅವನಿಗಾದ ಅನ್ಯಾಯ.....”. ಈ ಬಗೆಗೆ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವೂ ಸತತವಾಗಿ ಇದೆ ನಿಲುವು ತಿಳಿದಿರುವುದನ್ನು ನ್ಯಾಯಪೀಠ ಗಮನಿಸಿತು. ೨೦೦೦ರ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಬಿ.ವಿ.ನಾಗೇಶ್ ಪ್ರಕರಣದ ತೀರ್ಮಾನ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯ

● ತೀರ್ಮಾನಗಾಗಿ ಅಂಶಗಳು (points for determination), ● ಅದರ ಮೇಲೆ ತೀರ್ಮಾನ, ● ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಕಾರಣ, ● ಕೆಳ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಡಿಕ್ರಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿದ್ದರೆ ಅಪೀಲುದಾರನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಿರುವ ಪರಿಹಾರ, ಇವುಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು ನಿದರ್ಶನ ನೀಡಿದ್ದನ್ನು ನ್ಯಾಯಪೀಠದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲಾಯಿತು. ೨೦೦೧ರ ಮಧುಕರ್ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ ನಿಲುವು ತಳೆದು ಮೊದಲ ಅಪೀಲನ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಕೆಳ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಎಲ್ಲ ವಿವಾದಾಂಶ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪಕ್ಷಗಾರರು ನೀಡಿದ್ದ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಪುನರ್ ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದು ಕಡ್ಡಾಯ ಎಂದಿತ್ತು-ಸರ್ವೋಚ್ಚ

ನಂತರ ಸಾಕ್ಷ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಅರ್ಜಿಯತ್ತ ಗಮನಹರಿಸಿದ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಈ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಅಪೀಲನಲ್ಲಿ ಎದುರುದಾರರು ಹಾಜರಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಅದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಾಡಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆನೂ ಅಡ ತಡೆ ಇರಲಿಲ್ಲ ಎಂದಿತು.

ಈ ಎಲ್ಲ ಪರಿಶೀಲನೆಯ ನಂತರ ಅಪೀಲನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸಿ ಅದನ್ನು ಕಾನೂನಿನಂತೆ ವಿಲೆ ಮಾಡಲು ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿಸಲಾಯಿತು.

ಅಭ್ಯರ್ಥಿಯ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಅರ್ಹತೆ...

ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲ, ೨೦೦೮ರಿಂದ ಅವರು ಸತತವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಪದವಿಯನ್ನು ಎಂ.ಬಿ.ಎ. ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲಾಯಿತು. ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿ ಕಾಯ್ದೆಯ ನಮೂನೆ ಸಂಖ್ಯೆ ೨೭೦ರಂತೆ ನಾಮಪತ್ರ ಸಲ್ಲಿಸುವಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾದ ಸಂಗತಿಗಳೆಲ್ಲ ನಿಜ ಎಂದು ಸತ್ಯಾಪನೆ (verification) ಮಾಡಬೇಕು. ಪೃಥ್ವಿರಾಜ್ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಮಾಹಿತಿ ಸುಳ್ಳು ಎಂದು ಗೊತ್ತಿದ್ದೂ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ್ದರು. ರಿಟರ್ನಿಂಗ್ ಅಧಿಕಾರಿ ದಾಖಲೆ ಒದಗಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಾಗಲೂ ಅವರು ಅವುಗಳನ್ನು ತಂದು ಒದಗಿಸಿರಲಿಲ್ಲ.

ಎರಡನೆ ಸಮರ್ಥನೆಯೂ ನ್ಯಾಯಪೀಠದ ಮನ್ನಣೆ ಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಅಭ್ಯರ್ಥಿಯ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಅರ್ಹತೆ ತಿಳಿಯುವುದು ಮತದಾರರ ಹಕ್ಕು. ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಮತದಾರ ತನ್ನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯನ್ನು ಆರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆದ ಲೋಪ ಸಣ್ಣದು, ಕ್ಷಮಾರ್ಹ ಎಂದು ಒಪ್ಪಲು ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲ ಎಂದಿತು ನ್ಯಾಯಾಲಯ.

ಪ್ರಕಾಶಕರು : ಲಹರಿ ವಕೀಲರ ವೇದಿಕೆ, ಸಂ. ೮/೨೪೦, ಪ್ರಭಾತ್ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್, ಕೆ.ಜಿ.ರಸ್ತೆ,

ಬೆಂಗಳೂರು-೫೬೦ ೦೦೯

ಮುದ್ರಣ : ವೀ'ಕೆ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್ & ಪಬ್ಲಿಷರ್ಸ್, ಸಂ. ೩೯೬, ಉಳ್ಳೆಗಾ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್, ಸಂಪಿಗೆ ರಸ್ತೆ,

ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು-೫೬೦ ೦೦೩ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ :

aravindnegrur@gmail.com

KARBIL01707/10/1/2009-TC RNINo. KARBIL2010/64911

ಸಂಪಾದಕರು : ಅರವಿಂದ ಎಂ. ನೆಗಲೂರ

Challenges to the Idea of India

We live in difficult times characterised by loss of a sense of values. Every institution is under siege and the challenges are many. The general decline in values and ideals in society as a whole has not left untouched any institution and those that compose them. The foremost challenge today is to the idea of India. That idea means many, different things to different people. Yet, there are certain irreducible essentials. The single most important legacy of India which also represents the idea of India is the tradition of tolerance, respect for diversities, accommodation of pluralism and reverence for life. That is largely encompassed in the objectives set out in the Preamble- Justice, Liberty, Equality, Fraternity which are the four wheels of the constitutional chariot which has to continue the journey and help the nation keep its tryst with destiny.

Each of the four pillars on which the polity rests - the Legislature, the Executive, the Judiciary and the Media- has a vital complementary role and each is faced with grave challenges, some being common. India has quite a few contradictions- a pluralist society-an underlying unity in a mosaic of diversities -religious, linguistic, cultural, social and economic. This has to be preserved and strengthened. How to reconcile and apply enduring, timeless values to changing times and perspectives is the challenge.

Modern government may be said to be an effort to produce the responsible conduct of public affairs to realise the larger public good. Democracy will have to be imbued with constitutionalism, otherwise it will sooner or later degenerate into elective despotism and then into mobocracy. Democratic institutions to have legitimacy must rest on legal foundation. Disenchantment with, or weakening of, institutions will be a recipe for chaos. All institutions of governance as also the checks and balances in the constitutional scheme must be strengthened and correct systems put in place. Electoral reforms and reforms of political parties are inevitable in this regard.

Equality of opportunity is the soul of social equality and is perhaps the most important foundation that supports the democratic polity. One cannot hope to enjoy one's rights individually if others are not treated equally. Economic and social inequalities rupture the fabric of civil society. An inclusive society fuelled by inclusive growth is imperative and its achievement is

one of the greatest challenges of the day. That is the challenge of conflict of social institutions and an inequitable economic order.

The constitutional dream has to be translated into reality by making and enforcing proper laws. The ideal is to achieve the goals in Part IV while protecting the rights in Part III. Wealth has a social mission. It must find expression and fulfilment in human well being. The best investment is in human welfare. It brings in social stability and harmony. There should be a sensible balance between economic growth and advancement of the welfare of the society as a whole. This is one of the greatest challenges now as at any time earlier.

A peaceful and orderly society is what all of us look for. Peace is the fruit of justice. Justice is what all beings seek and which cements the fabric of a secure society. Law is perhaps the greatest integrating force and respect for law and its institutions the only assurance that can hold a pluralist nation together. Law

Perspective

V. Sudhish Pai

vsudhishpai@gmail.com

will have to keep pace with and respond to the socio-economic issues that keep arising. This will also have a fall out on justice delivery. The judiciary will have to be effectively equipped to face all this. Predictability and certainty are required of judicial decisions. There is no substitute for quality.

Access to justice is extremely important. Everyone has a right to be assured that impartial justice is accessible and affordable. Laws delays and the cost of litigation including the lawyers' fees negate the rule of law, remarked Lord Neuberger, President of the UK Supreme Court. This problem requires to be addressed and redressed. When justice is denied expectations may darken into depression and engender despair, rebellion and anarchy. When an individual is denied the means to redress justice he becomes bitter and cynical. When a class of people are denied, it can result in social unrest. Then you have the challenges of the extra legal systems both internally and externally. Terrorism poses a threat to our very survival as a civil society.

To effectively face and overcome all these challenges it is important that the constitutional values and aspirations become internalised in the psyche of the nation. The crucial requirement is to restore the ethical and moral dimension to our individual and public life. It is the improvement of individual character which goes to make the uplift of national character. There is no escape from this for re-establishing the idea of India.

Unexplained simple injuries not for benefit of accused

Unexplained injuries simple in nature on the person of the accused do not enure to his benefit if it is not established that the deceased was armed at the time of attack on him, said Supreme Court recently.

It is an established principle that in a murder case, injuries on the accused, if any, should be explained by the prosecution. Prosecution should explain how the accused sustained injuries as to who and when caused them. This would explain nature of fight between the accused and the deceased. Explanation also throws light whether the accused exercised right of self defence. Courts in India have always held that unexplained injury on the accused is normally fatal to the case of the prosecution.

But in the present case the Supreme Court held that unexplained injuries simple in nature do not enure to the benefit of accused in the absence of the evidence showing that the deceased was armed or that prosecution witnesses present did launch a counter attack.

In a petition filed under Sec. 11(5) and (12) of the Arbitration and Conciliation Act, 1996 seeking to appoint an arbitrator to resolve the dispute, the Court can not go into the question whether the claim of the petitioner is time barred. It is to be decided by the arbitrator, said the apex Court favouring appointment of arbitrator. "...the question whether the claim made by the petitioner is time barred cannot be examined in the present proceedings and shall have to be left open to be raised before the Arbitrator," said the Court.

Interpreting the provisions contained in Sec. 177, 178 and 179 of the Code of Criminal Procedure on the jurisdiction of Criminal Courts to conduct trial of offences, a bench of the Supreme Court recently held that where a single and combine search operation had been undertaken simultaneously both at place A and B for the same purpose, the alleged offence can be tried by Courts otherwise competent at both places, A and B. To confine the jurisdiction to place A would amount to impermissible and illogical truncation of the ambit of Sections 178 and 179 Cr.P.C., noted the Court.

Lahari Communique and Lahari Samvada subscription & Leagal Service
K.SURYANARAYANA RAO, Ph.: 9535026272 / 9845529448, ANU CHENGAPPA, Ph.: 9980047780

Death due to mosquito bite... Tariff determination ...

1 The insurer defended repudiation of claim saying malaria though caused by mosquito bite, is a disease and death due to a disease is not an accidental death. Overruling the defence of the insurance company, the Forum ordered in favour of the complainant. NIC's appeal to WB State Commission failed, after which it approached the National Commission.

The National Commission too refused to subscribe to the theory that death due to malaria is death on account of a disease. "As per the information available on the website of the insurance company, an accident may include events like snake bite, frost bite and dog bite. Hence it would be very difficult to accept the contention that malaria due to mosquito bite is a disease and not an accident," the commission reasoned.

"It is difficult for us to accept that the death due to a mosquito bite would not be a death due to an accident," the Commission said further. "It can hardly be disputed that a mosquito bite is something which no one expects and happens all of a sudden", said the bench to uphold the finding of the District Forum.

Auction sale...

1 property belonging to the debtor. The debtor did not object to the sale being held. The auction was held as published in public notice. Certain Abubakar quoted highest bid in the auction and bagged the property. The debtor again filed objection before the ARCS. The Sales Officer recommended for confirmation of the sale and accordingly, the ARCS confirmed the sale. Thereafter sale deed in prescribed form also came to be executed in favour of Abubakar and sale certificate came to be issued in his favour.

After all these developments, the debtor chose to file appeal before the Deputy Registrar of Co Op Societies (the 'DRCS' for short) under Sec. 106 of the Societies Act. The DRCS entertained the appeal, held the sale to be in accordance with law but set it aside on the ground that the property was under valued.

This order was challenged in writ petition both by the bank as well as the auction purchaser. After they suffered set back in the writ Court, they preferred writ appeals. A division bench of the High Court upheld the order of DRCS, ordered refund of sale consideration paid by Abubakar with interest and cost, directed the debtor to bear these expenses, further ordered him to pay the bank its due with interest and cost and allowed him to retain the property.

This order was challenged in civil appeal to the apex Court. The Court looked at the conduct of the debtor and examined the legal position as contained in Order 21 Rule 89 of the Code of Civil Procedure. The Court opined that the debtor if aggrieved by the sale on any count ought to have filed application to set aside the sale in terms of Rule 38(4) of the Societies Rules. Instead the debtor had preferred an appeal under Sec. 106 of the Societies Act after confirmation of sale. "The decision of confirmation of sale is not ascribable to any provisions expressly referred to in Sec. 106 of the Act..." held the Court. Therefore, the Court ruled, "Such appeal under Section 106 of the Act was not maintainable".

1 with this line of argument. But the Supreme Court differed when it examined Sec. 86 of the the Electricity Regulatory Commissions Act, 1988. The Court noted, "In view of Sec. 86(1)(b) the Court must lean in favour of flexibility and not read inviolability in terms of the PPA in so far as the tariff stipulated therein....." concerned. The Court also reasoned, "It would be a sound principle of interpretation to confer such a power if public interest dictated by the surrounding events and circumstances require a review of the tariff".

Answering the question framed for disposal of the appeal, the apex Court did not agree that the tariff fixed under a PPA sacrosanct and inviolable and beyond review and correction by the State Electricity Regulatory Commission and ruled that it is the statutory duty and function of the State Commission to determine the tariff whether agreed upon by the parties or not.

Order on admission...

1 It was the case of the petitioner that since the order came at the stage before issues were framed, it amounts to an interim order against which writ petition is maintainable.

It fell for the Court to decide whether the order impugned is a judgment or a decree?

The Court having examined the nature of the order passed by the Civil Court held that though the order is passed at an interim stage, it is decree within the meaning of Sec.2(2) of CPC. It was also brought to the notice of the Court that two previous judgments of the same Court namely, in Shyamala Bai in 1996 and Mohammed Mohinuddin Ali in 2004 had treated order under Or.12 Rl.6 as judgments and not as interim order.

LAHARI ADVOCATES FORUM

8/340, Prabhat Complex, K.G. Road, Bengaluru - 560 009.

Cordially invites you to attend the
10th P.G.C. CHENGAPPA MEMORIAL LECTURE

on Saturday, the 4th February 2017 at 5-00 pm

Hon'ble Mr. Justice L. NAGESWARA RAO

Judge, Supreme Court of India

has consented to deliver a lecture on

"DECODING UNIFORM CIVIL CODE"

Hon'ble Mr. Justice JAYANT PATEL

*Judge, High Court of Karnataka
will preside*

*Venue: Patron-in-Chief Hall,
High Court of Karnataka, Bengaluru.*

Chowhan R.G.

Secretary

P. Anu Chengappa

President

High Tea : 4.30 p.m.

To

BOOK-POST

Obituary

We regret to inform the sad demise of the following

- On 27-12-2016 R. Shankar Lal, Advocate passed away at Bengaluru.
- On 06-01-2017 Munihanumaiah, Advocate passed away at Bengaluru.
- On 13-01-2017 Amit Keshava Murthy, (33) an Advocate from Nelamangala, was shot dead in Bengaluru.

Printed & Published by : Lahari Advocates Forum, Bangalore

Printed at : Vee Kay Printers & Publishers, # 396, Ooliga Complex, Sampige Road, Malleshwaram, Bangalore-560 003.

Published at : # 8/340, Prabhat Complex, K.G. Road, Bangalore-560 009

Editor : Aravind. M. Neglur.

aravindneglur@gmail.com

RNI No. KARBIL 2010/64911